

[Dyremose]

kunne afvise den dagsorden, som er kommet fra SF og VS. Hvad ville en vedtagelse af dagsordenen i øvrigt føre til? Ja, det ville føre enten til parlamentarisk krise eller til en valg-situation. I begge tilfælde ville konsekvensen være, at hele efterårssæsonen ville gå, uden at dette folketing løste nogen som helst af de problemer, det danske samfund står over for.

Det er uansvarligt ud over alle grænser, hvis man fremkaldte denne krise på nuværende tidspunkt, og derfor synes jeg, at selv om det måske ikke har indflydelse på afstemningsresultatet, så er det anerkendelsesværdigt, at socialdemokratiet undlader at stemme. Vi afviser selvfølgelig dagsordenen.

Tørnæs (V):

Hr. Heinesen kritiserede voldsomt i sit indlæg den omkostningsdæmpende politik og besparelserne. Han efterlyste social balance i politikken, men hvad er det for en social balance, socialdemokratiets politik har medført? Er det socialt afbalanceret, når mindre erhvervsdrivende, såvel i by som på land, må arbejde 16–18 timer i døgnet for at klare udgifterne og så måske alligevel være nødsaget til at gå fra hus og hjem på grund af for høje omkostninger? Jeg har ikke her i debatten hørt en eneste af regeringspartiernes ordførere med jubel i stemmen fremføre politikken, men det er en nødvendighedens politik, regeringen her har lagt frem i folketinget uden på forhånd at sikre sig et flertal for den, og det er en fremgangsmåde, som demokratiet kan være tjent med, det giver den rigtige ansvarsplacering.

Men ud over at få økonomien bragt i orden ønsker vi en anden samfundsudvikling end den, vi har oplevet i de seneste år. Vi ønsker en udvikling, hvor det enkelte menneske sættes i centrum, hvor virkelyst, flid og initiativ belønnes. Det kan selvfølgelig ikke undre, at en hr. Gert Petersen og en hr. Steen Folke ærgrer sig voldsomt over, at det er lykkedes at danne en regering, der har mod og vilje til at rette samfundets økonomi op.

Jeg skal på venstres vegne afvise det fremsatte dagsordensforslag.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal først komme med en bekendelse. Jeg troede i 10 eller 15 sekunder på, hvad hr.

Dyremose sagde. Dette skal aldrig gentage sig! Hr. Dyremose sagde, at alle de, der er virkelig syge og lider nød, er undtaget fra receptafgiften. Jeg har nu undersøgt sagen nærmere. Det viser sig, at dem, ministeren bemyndiges til at fritage for receptafgiften, er de sociale pensionister, det er invalidepensionister og folkepensionister, og jeg er glad for, at regeringen dog undtager dem. Så er der dem, der kan undtages efter bistandsloven, og det er folk med meget lave indtægter. Der var nogle fra en kommune, som henvendte sig til mig her under debatten, og de fortalte mig, at af kommunens 8.000 indbyggere var der tre, som faldt ind under undtagelsesbestemmelsen i bistandsloven. Det vil sige, at ganske almindelige mennesker, som ikke falder ind under disse bestemmelser, f. eks. en 30-årig astmatiker, som passer sit arbejde og kan passe sit arbejde, men som er syg, og som hyppigt må gå på apotek for at hente medicin, skal betale receptafgift, og det gælder hele vejen igennem. Derfor vil jeg fastholde, at min brug af udtrykket kronisk syge, som det i almindelighed forstås – og udtrykket findes for øvrigt ikke i nogen af de to lovgivninger, som hr. Dyremose henviste til – i denne sammenhæng er korrekt. Med ganske få undtagelser skal alle, også mennesker, der er, skal vi så sige hyppigt syge, aflevere denne receptafgift, og på den måde har man, som jeg sagde indledningsvis, etableret en vis form for lighed, men det er ikke en lighed, som vi kan acceptere. I øvrigt mener vi, at hele ideen med at indføre en receptafgift er fuldkommen vanvittig.

Så har jeg et par bemærkninger til statsministeren, og jeg må da erkende, at den nuværende statsminister ikke inspirerer mig på samme måde som den foregående, for den foregående statsminister kunne jeg være uenig med, men der var også en mulighed for at blive enig på en række punkter. Socialistisk folkeparti og socialdemokratiet udspringer begge af arbejderbevægelsen. Det gør det konservative folkeparti ikke, selv om det konservative folkeparti måske inderst inde er lidt ked af det og lidt misundelig på os andre, det ved jeg ikke rigtig, men i hvert fald, er det da givet, at SF ikke kan blive enig med denne regering. Og når jeg talte om en anden politik, en socialistisk reformpolitik, var det naturligvis – jeg er ikke helt tosset – ikke med nogen forhåbninger om, at denne